

"הפתיל צף" ביום טוב עצמו (ש"ת שצט הלוי ח"ט סי' קכח ס"ק א, ש"כ ח"א פ"ג סי' כד, נטע גבריאל הלכות יו"ט ח"א כ"ה ס"ד, חוט שני עמ' מ"ג, שולחן שלמה, ל"ז אליעזר, הרה"ג יצחק יוסף במכתב, הגר"ש וואזנר, הגר"ש ארי' קרליץ ועוד) (מ"מ החור בשעם בו נכנסת הפתילה צריך להיות פתוח וכן "השעמים" מופרדים אחד מהשני לפני יום טוב ולכן הטוב ביותר להכין הכל לפני השבת עבור מוצאי שבת (שהוא ליל יום טוב)).

☒ למדליקות בנרות – תדבקנה את הנרות לפמוטים בערב שבת עבור ליל שבועות שהרי ביו"ט אסור לחמם ולהדליק נר בפמוט משום ממרח (משנ"ב סי' תקד"ב ס"ק יח) וה"ה הבאים להדליק בליל שבועות בביה"כ לא ידביקו הנר (ולקו"י ח"ה עמ' תכז) וכיום ניתן להשתמש בנרונים (נר קטן בתוך פח מוכן ועומד).

ההכנות בשבת לחג שבועות שחל במוצאי שבת

- א. אסור לעשות שום מלאכה בשבת לצורך יו"ט הסמוך לו ואף "ערוב תבשילין" לא מועיל לכך (ש"ע סי' תקג ס"א חזו"ע יו"ט עמ' רל"ה).
- ב. אפילו דבר שאינו מלאכה אלא רק טרחה כהדחת קערות וצלחות אסור בשבת לצורך חג שבועות (סי' תכס מנ"א ס"ק ג חזו"ע יו"ט עמ' לז). ולכן אין לשטוף את הכלים אחרי סעודה שלישית בשבת (ולקו"י שבת ח"ב עמ' ריט) אבל כוסות מותר לרחוץ שהרי כל הזמן שותים בהם (ולקו"י שם עמ' רנ"א).
- ג. ניקוי השולחן אחרי סעודה שלישית בשבת מותר רק כדי שהבית יראה מסודר (ולקו"י שם) אבל להכין ולערוך את השולחן לסעודת ליל שבועות אסור בשבת (סי' תכס ס"א בהמ"א).
- ד. אין להציע את המיטות בשבת עבור חג השבועות אלא אם כן המיטה נמצאת במקום שעוברים וזהו גנאי ובזיון לשבת שישאר כך ונחשב לצורך שבת שמותר (וכ"ה סי' שז ס"ק יד).
- ה. מותר להוציא אוכלים, משקים או חלה קפואה מהמקפיא בשבת כדי שיופשרו עבור סעודת ליל חג שבועות ואין זה נחשב הכנה (ש"ע מקולע עיני יצחק אור"ח ח"ג סי' לו ס"ב, חזו"ע שבת ח"ב עמ' תמז, נטע גבריאל יו"ט פ"ט ס"ט). אבל לא ישימם על הפלטה או מקור אש אחר בשבת שיתחממו לליל שבועות (ד. ע. עיין כי כל מועד עמ' קכח עיין ש"ת אור לליון ח"ג עמ' ריח).
- ו. מומלץ שאת האוכל הנצרך לליל שבועות יכינו כבר לפני שבת מאחר ושבת יוצאת מאוחר ועד שיבשלו אוכל לצורך סעודת ליל שבועות יקח זמן שהרי עד צאת שבת אסור להכין כלום (ד. ע. עיין שם).
- ז. מותר לשים בקבוקי שתיה בשבת במקרה כדי שיתקררו עבור ליל שבועות ואין זה נחשב הכנה, ועדיף לשים בעוד היום גדול (ולקו"י שבת ח"ב עמ' רכב ס"ק כו עיין אלני שלמה לגר"ש מנגזו סי' שז ס"ו בהנחת ולקו"י ז"ה, עיין חזו"ע שם).
- ח. אסור לגלו את ספר התורה בשבת עבור הקריאה של חג שבועות אלא אם כן קורא בתורה מספר פסוקים במקום שגלל לשם שהינו לימוד לשעתו ולא נקרא הכנה (משנ"ב סי' תכס"ז ס"ק ה כ"ה"ח ס"ק יב, ערוך השולחן סי' תכס"ז ס"ב).
- ט. מותר לישון ביום השבת כדי שיהיה לו כח להיות ער בליל שבועות אבל לא יאמר בפיו שישן לצורך המחיר (משום מכין משבת ליו"ט) (ש"כ פ"כ ס"ע וס"ק קסח).
- ט. אין להביא לבית הכנסת בשבת את המחזור עבור תפילת ליל שבועות אלא אם כן יקרא בו כשיגיע לבית הכנסת בשבת (שערי תשובה סי' תכ"ז לענין מגילה).
- י. מצוה להקדים לאכול סעודה שלישית של שבת לפני סוף שעה תשיעית (4:07) (וע"פ הלכה בדורה לגר"ד יוסף סי' רמט ס"ו) כדי שיוכל לאכול סעודת ליל שבועות לתיאבון (ש"ע סי' תמד ס"א ומשנ"ב שם). סי' תע"א ס"א, סי' רמט ס"ב ומשנ"ב שם, ולקוט יוסף הל' שבת ח"א סי' רל"א ס"כח). ואם נתאחר אחרי שעה זו יעשנה בפחות מכביצה לחם (פחות מ-54 גר') (לקוט יוסף שם) [ואז נוטל ידיים בלא ברכה] (ש"ע סי' קנ"ה ס"ב). ולא יאריך בסעודה לאחר השקיעה (7:35) (ולקו"י שבת ח"א עמ' תמז).
- יא. במוצאי שבת תאמר האיש "המבדיל בין קודש לקודש" ותוכל להתחיל בכל ההכנות הקשורות לליל שבועות, ומדליקה נר יו"ט בהעברה מאש לאש. ואלו שמחמירות על עצמן עד זמן ר"ת תמתנה לזמן ר"ת תדלקנה את הנרות. מ"מ שאר ההכנות כהנחת השולחן, שטיפת כלים, הנחת אוכל על הפלטה לחימום וכיו"צ ושאר איסורי דרבנן אין צריך להחמיר שלא לעשותם עד זמן ר"ת (ק. ולקו"י אור"ח סי' רל"א ס"ה).

נפתח מנין שחרית חדש באשדוד בימים א-ו בבית הכנסת אוהל אהרון וחנה רח' הצבעוני (קראוון)
בגינה אזור ח, ב-6:45 תחילת התפילה (קורבנות)

ניתן להשיג את לוח הברכות החדש והצבעוני, לוח בדיקת דגים מחולעים הצבעוני,
ספר נתיבות החינוך בהוצאת העלון מל: 088644452

משרדי "האיחוד" טל: 08-8644452 דוא"ל: haihud.ashdod@gmail.com

האיחוד

עלון לשבת קודש

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת
לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

כ"ו אייר תשע"ח 1221 (שנה כג')

נושא השבוע: לקראת חג שבועות

ההפטרה: "ח' עזרי" (ירמיה טז)

פרשת בזוקותי – שבת מברכין

ראש חודש סיון יחול אי"ה ביום שלישי מולדו בליל שלישי בשעה 6:21 - 6 חלקים

אם בזוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו" (כו, א)

מסביר רש"י "אם בחוקותי תלכו" אין הכוונה להליכה בדרך מצוות התורה שהרי כתב "ואת מצוותי תשמרו", אלא כוונת הפסוק שתהיו עמלים בתורה.

ומבאר הרבי מליובאביטש זיע"א: "בחוקותי" מלשון חקיקה, לומר לנו שצריכים אנו שדברי התורה שאנו לומדים יחקקו בליבנו ויהפכו להיות חלק בלתי נפרד מאיתנו כדוגמת אותיות הנחקקות על הסלע ולכן דקדק רש"י בלשונו וכתב שתהיו עמלים בתורה ולא שתהיו לומדים תורה, כי רק כאשר אדם יעמול ויתייגע בלימוד התורה בכל כוחו רק אז יזכה שדברי התורה יחקקו על ליבו ויהפכו לחלק מהווייתו, מה שאין כן אם ילמד ללא מאמץ ויגיעה מיוחדים.

"אם בזוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו" (כו, א)

"אם בחוקותי" מדוע כינה הכתוב את לימוד התורה בשם "חוקה"? הלא חוקות אלו מצוות שאין אנו מבינים את טעמן ובכל זאת מקיימים אותנו ואילו מצוות לימוד תורה היא ברורה ומובנת.

מבאר אור החיים הקדוש: חלק ממצות לימוד תורה היא מחויבות האדם לחזור וללמוד שוב ושוב את הדברים שכבר למד ויודע היטב כי זהו חפצו יתברך. וזה שאומרת התורה "אם בחוקותי תלכו" כיון שלימוד תורה הינו "חוקה", שמצד ההיגיון אין טעם ללמוד שוב מה שכבר יודע, אך כדי שילמד האדם בחשק גור הקב"ה שיהיה האדם לומד ושוכח וגם אם לא שכח יוכל להפיק תועלת מרובה בחזרה על הדברים שוודאי יתחדשו לו פירושים חדשים בלימודו שלא ידע עד כה, ועליה נאמר: "ארוכה מארץ מידה ורחבה מיני ים".

מעשה שהיה

מביטול תורה לא מרוויחים

שמי מוטי, אני בן 12 ומתגורר בביתר עלית. אני משתדל להיות

חרוץ כדי שהמורים יהיו מרוצים ממני.

יש לי תחביב שנקרא: מבצעים, עם תום המבצע כשמתפרסמים שמות הזוכים אני בודק לראות אם זכיתי, כי בד"כ כששולחים כמות גדולה כזו זוכים.

האמת שאני נהנה לא רק מהזכייה אלא גם מהאיסוף, מהשליחה ומכל הבלגן מסביב.

יום אחד התקיים מבצע גדול של אחת מחברות המשקאות, היו צריכים לגזור מספר מהתווית שעל הבקבוק להדביק אותו בחוברת שאותה ניתן לקבל בדואר. הזמנתי חוברות בשם כל אחד מאחי ואחיותיי והתחלתי במלאכת האיסוף.

העלון מוקדש לע"ד דוד אלהפרג' הכהן ז"ל בן הלה שפקודת שנתו ב-ב' בסיון ת.נ.צ.ב.ה

הזמנים ע"פ לוח "אור החיים" של אופק ת"א * נא לא לעיין בזמן התפילה * סוף זמן ק"ש 8:29-8:27

כניסת שבת: 7:09 יציאת שבת: 8:01 יציאת ש"ס ר"ת: 8:53

המבצע גזל ממני זמן רב, אך להורי לא היה אכפת כל עוד לא היה הדבר על חשבון הלימודים ושאר חובותי. המבצע התקרב לסיומו ולי נותרו המון תוויות וחבורות, עבדתי ככל יכולתי עד שהגיע היום שבו הייתי חייב לשלוח את כל החבורות כדי שיכנסו להגרלה. וכיון שלא הספקתי התפיתי לעשות מעשה שלא יעשה, עשיתי זאת בשיעור ולא בסתם שיעור אלא בשיעור גמרא.

הנחתי את החוברת על ברכי ומעליה הנחתי את התוויות, הבטתי במורה ומתחת לשולחן גזרתי, המבט שלי היה על המחנך, אבל הידיים וגם הראש היו במקום אחר לגמרי.

עבדתי כך 45 דקות ואז נתפסתי... המחנך החל לצעוד לכיווני ואני בכלל לא שמתי לב... נבהלתי והתביישתי, המחנך הביט בי הושיט את ידו ואני מסרתי לו את החוברת עם שלל התוויות, שקט שרר בכיתה וזה הוסיף על המועקה הנוראה שחשתי, מה חושבים עלי כולם? איזה מין ילד עושה דברים כאלה בשיעור גמרא...

לא רציתי לחשוב על העונש שאקבל... הוא בטח יצעק עלי לפני כולם ואח"כ יקח אותי למנהל, יזמין את ההורים, איך אוכל להסתכל בעיניהם כשישמעו שבנם החליף את שיעור גמרא בשיעור מלאכה... המחנך התיישב במקומו ולא אמר דבר, הוא התבונן בגמרא אבל ניכר שמחשבותיו מפליגות למקום אחר והוא שוקל מה לומר... רעדתי כעלה נידף ואז הוא הרים את ראשו ואמר: נותרו 10 דקות לסיום השיעור, אני רוצה שתסגרו את הגמרות כי אני רוצה לספר לכם סיפור והוא החל לספר: "אני רוצה לספר לכם על עצמי, שלמדתי בישיבה קטנה ערכה הישיבה הגרלה בקרב הציבור במטרה לגייס כספים לרכישת ספרי קודש לישיבה, בהגרלה הוצעו פרסים רבים, הפרס הראשון היה סכום כסף גבוה מאוד, כמובן, גם ההורים השתתפו בהגרלה ורכשו כרטיסים, הורי נתנו לי סכום כסף לרכישת כרטיס, הייתי כ"כ להוט לרכוש את הכרטיס, כך שבתירון מסוים ביקשתי לצאת מהשיעור 5 דקות לפני סופו, יצאתי והיכיתי למזכיר שיגיע, חלפו כמה דקות והתברר לי שהנהלת הישיבה החליטה שלא למכור כרטיסים בשעת השיעורים כך שייצאתי מהשיעור לא הועילה לי.

השיעור הסתיים, בחור נוסף מהשיעור יצא ונעמד ליד, אמרתי לו: "אתה אחרי", הוא השיב: "זה לא הוגן, אתה יצאת מהשיעור ואני נשארתי, אתה חושב שזה בסדר לנצל את זה ולהיות ראשון?" התווכחנו כמו ילדים קטנים, במהלך הויכוח הוא אמר שהוא חושב שצריך לשאול את המזכיר "אתה תלשין עלי?" שאלתי. "נראה" - אמר. המזכיר הגיע, הגעתי אליו ראשון, רגע לפני שהוא נתן לי את הכרטיס שמעתי את חברי אומר: "המזכיר, אפשר לשאול אותך משהו?" בשרי נעשה חידודין-חידודין, הבנתי שהוא הולך להלשין עלי, "בבקשה, תשאל" אמר, "מה השעה?" שאל חברי, "אחת ושבע דקות" ענה ולא הבין מה גרם לשנינו לחייך. אח"כ נפגשנו במסדרון "מתחת אותי" אמרתי לו. "מגיע לך!" ענה חברי.

שבועיים חלפו, ההגרלה התקיימה ומי לדעתכם זכה בפרס הראשון?החבר שלי! לשמחתי הוא לא סיפר לאף אחד מחברי מה באמת קרה... לא הייתי מסוגל לעמוד בבושה הזו. הפסדתי עשרת אלפים שקלים, אבל הרווחתי דבר יקר הרבה יותר:

למדתי לקח לכל החיים, למדתי שמביטול תורה לא מרוויחים!! לו הייתי יוצא בסוף השיעור ורוכש את הכרטיס השני, הייתי זוכה בפרס הראשון, אבל אני ביטלתי תורה... "הסיפור היה מרתק והיה בו גם משהו מאוד מיוחד, במקום לנוף בי ואפילו לבייש אותי על מה שעשיתי המחנך פשוט התוודה בפנינו שגם הוא כילד נכשל בביטול תורה ועוד הוסיף לספר כמה הפסיד מכך, דמעות עמדו בעיני, הרגשתי שהמחנך שלי נתן לי מתנה.

בהפסקה ניגשתי אליו ומסרתי לידי את 3 האלבומים ואמרתי לו: "המחנך, הסיפור שסיפרת נכנס לי לתוך הלב, הוא השפיע עלי יותר מכל עונש ומכיוון שאני מרגיש חרטה על שביטלתי

תורה אני לא עומד להשתמש באלבומים, לכן אני מוסר לך אותם ובלי נדר לא אחזור על מעשה כזה לעולם", המחנך חייך אלי ואמר: "למרות שלא היה לי קל לספר אותו אני שמח שהבנת את המסר..."

"בטח שהבנתי ואני מקבל על עצמי להשלים כבר היום את השעה שביטלתי בשיעור גמרא", "מצוין" הוא השיב. חזרתי הביתה וביקשתי מאבי שילמד איתי שעה, אלו בקשות שבד"כ באו מצידו והוא הופתע והסכים בחפץ לב... הרגשתי שאני אוהב את המחנך שלי, אם לא אכפת לו לספר על עצמו, העיקר שנתחנך סימן שהוא מחנך אמיתי.

שבועיים אח"כ פורסמו תוצאות ההגרלה, עברתי במהירות על התוצאות וגיליתי שזכיתי בכמה זכיות קטנות ואז קלטתי זכייה גדולה. הייתי המום, איך זה יתכן, חיכיתי למחנך שלי בפתח ה"ת", "נכון שהמחנך שלח את האלבום שלי", שאלתי ללא היסוס. "מנין לך? הרי שלחת המון אלבומים...", "הרב מבין יותר טוב ממני בגמרא ובתורה אבל לא במבצעים", אמרתי ושנינו צחקנו.

"האלבום שזכה הוא על שמה של אחותי הנשואה שלא שלחה שום חוברת ושמה היה רשום על אחד האלבומים שמסרתי למחנך...", המחנך הודה: "זה נכון, אני שלחתי את החוברות... כיוון ששילמת על כך בלימוד עם אביך, כפי שהבנתי ממנו מאז ביקשת ממנו ללמוד 5 פעמים, אז זו היתה ירידה לצורך עליה..." נכנסתי לשיעור בידיעה שזכיתי במחנך מיוחד במינו שהעונש שלו הוא פרס, והוא אשר גרם לי להבין בדרך הכי חווייתית שלא מרוויחים מביטול תורה וש"שוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף...". (ילדים מספרים על עצמם - 8)

פינת ההלכה

ההכנות בערב שבת לחג שבועות שחל במוצאי שבת

- א. החל מראש חודש סיון (סי' תלד ס"ג דהמ"א) ועד יב בסיון לא אומרים תחנון (חז"ע יו"ט עמ' סג) ולכן במנחה של שבתות נשא ובהעלותך אין אומרים "צדקתך" (ש"ע סי' תלד ס"ג).
- ב. נוהגים לטטוח עשבי בשמים ושושנים בבתי הכנסת ובבתים לכבוד חג השבועות, זכר למה שאמרו חז"ל: "כל דיבור שיצא מפי הקב"ה [במעמד הר סיני] נתמלא כל העולם כולו בשמים, וכן נוהגים לתלות ענפי אילנות לרמוז למה שאמרו חז"ל, בעצרת נידונים על פירות האילן (סי' תלד ס"ג דהמ"א).
- ג. עדיף לקטוף ענפים מעצי סרק ולא מעצי פרי, ואם בכל זאת רוצה לקטוף ענפים מעצי פרי נכון לעשות כן ע"י גוי בלא סיוע ישראל משום "בל תשחית" (ע"פ ילקו"י ח"ה עמ' קלז).
- ד. דייר הרוצה לקטוף מספר ענפי הדסים מן הגינה של הבניין בו הוא גר לצורך הנ"ל מותר לו, כי אין השכנים מקפידים על כמות קטנה כזו (משפטי דקד ח"ג סי' ו' ס"כ, עליו לשבח ח"א עמ' תקעח). ואם רוצה לקטוף מהשושנים של הבניין יבקש אישור מדיירי הבניין (עליו לשבח ח"א עמ' תקעח).
- ה. המתכוונים לבשל בחג שבועות לא ישכחו לחבר את "שעון הגז" לפני שבת לצורך "כיבוי" הגז ביו"ט (ה. ע.) וכן בעלי מקרר דיגיטלי עם התקן שבת יכוונו למצב של "48" שעות ולא כבכל שבת.

- ו. יש להדליק נר נשמה בערב שבת לצורך העברה מאש לאש בחג השבועות [אפשר לקחת נר של "48 שעות" או שניים של "26 שעות" (יש להעביר אש לנר השני רק בצאת שבת)].
- ז. יש לכוון בערב שבת את "שעון שבת" שבבית הכנסת שהאור ישאר דלוק כל הלילה בגלל לימוד ליל שבועות שלומדים כל הלילה [אמנם אפשר לכוון את השעון כבכל שבת ובבית שבועות לאחר את הכיבוי עד הבוקר (אבל בשעון דיגיטלי אסור)] מ"מ כיון שיש חשש שישכח להאריך וכל הלימוד יתבטל בגלל זה לכן עדיף לעשות כמו שכתבנו].
- ח. יש להכין מים חמים לצורך הלומדים בליל שבועות ע"י שירתיה מערב שבת את מלוא המיחם ויעבירו אח"כ לדרגה נמוכה של שמירת חום ובבית שבועות ישתמשו בו [מבלי לגעת בכפתורים!]

ט. הכנת הנרות לצורך הדלקה בליל שבועות (מוצאי שבת):

☑ למדליקה בשמן – מותר להכין את הפתילות היינו להכניס את הפתילה בתוך השעם להכנת